

Živalske novice

Poredna lisica

Avtor: **Jan Sori**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Nekega vročega poletnega dne se je žejna in izčrpana lisica sprehajala po gozdu. Po dolgi in naporni poti si je želela, da bi našla malo vode, da bi se odžejala. V daljavi blizu Mlačanove kmetije je zagledala vodnjak. Bila je presrečna in navdušena, da se bo lahko napila ter kasneje nadaljevala pot do doma.

Ko je prišla do vodnjaka, je videla, kako čista je voda. Želela je popiti kar vso vodo. Vendar je bila voda v vodnjaku zelo plitva ter težko dostopna. Ko se je lisica iz leve in iz desne trudila, da bi dosegla vsaj kanček vode, je z glavo naravnost padla globoko v vodnjak. Bila je poškodovana, vendar se je končno lahko napila ter si malo odpočila. Po nekaj urah počitka je želela nadaljevati pot, vendar ni mogla iz vodnjaka. Klicala je na pomoč, da bi jo kdo slišal, vendar zaman. Lisica je od utrujenosti zaspala.

Mimo vodnjaka je prišel kozliček, da bi tudi on popil malo vode. V vodnjaku je videl lisico ter se odločil, da ji bo pomagal. Bil je zelo dobrosrčen in je vedno vsem pomagal. Ko se je sklonil, da bi lisici podal vejo, jo je lisica zgrabila, se rešila ter kozlička potisnila v vodnjak. Grdo se mu je krohotala ter zbežala.

Avtor: **Jure Matjašič**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Na poti se je lisica ranila. Šepala je. To je bila kazen, ker je bila nesramna do kozlička. Kozliček je bil razočaran in razburjen, ker je želel lisici samo pomagati. Ona ga je grdo ogoljufala. Ker pa je bil kozliček prijazen do ostalih, se mu je njegova dobrot povrnili. Kmet Mlačan je prišel do vodnjaka, da bi nalil vodo za svoje živali. V vodnjaku je zagledal kozlička ter ga rešil. Ker je bil kmet prijazen in ker je videl, da je bil kozliček prestrašen, mu je prinesel vrč sočnega korenčka ter zelenjavo pridelano na njegovem vrtu. Kozliček se mu je zahvalil ter ga prosil, če bi lahko ostal na njegovi kmetiji, saj nima doma. Ker je Mlačan bil dobrega srca, je kozlička sprejel na svojo kmetijo. Kozliček je bil presrečen, saj je na kmetiji dobil veliko novih in iskrenih prijateljev.

Tako so vsi živali srečno do konca svojih dni.

Avtorica: **Lena Klajnošek**, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek

Koala

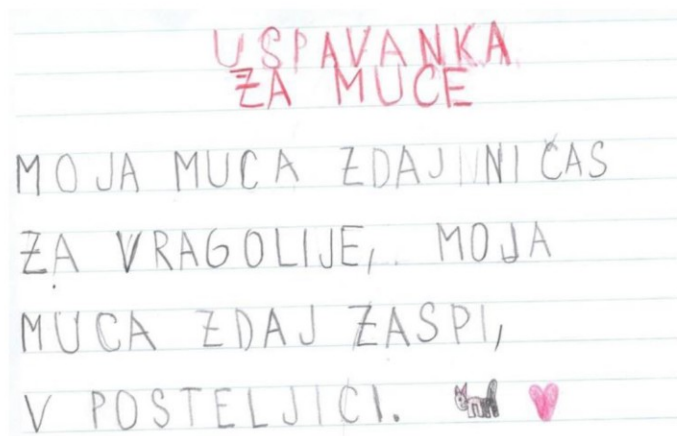
Koale živijo ob obalah in jugovzhodni Avstraliji, kjer je dovolj evkaliptusovih listov v evkaliptusovih gozdovih. Spadajo v razred sesalcev, v družino koal in v nižji razred vrečarjev.

Dočakajo največ do 14 let. Zrastejo tudi do 70 cm. Imajo velike ostre kremplje in pet prstov. To so eni iz med redkih sesalcev, ki imajo prstne odtise. Prehranjujejo se z evkaliptusovimi listi, listi jih tudi omamijo. Spijo do 19 ur na dan.

Samica približno pet tednov čaka na mladiče. Sprva, ko mladič pride na svet, je velik 1 cm, potem je v koalini vreči 6 mesecev, da se razvije. Nato ga koala prevaža na hrbtu in kasneje mora postati samostojen ter gre v svet.

Koale nimajo plenilcev, ampak so kljub temu ogrožene. Največji sovražniki smo ljudje.

Avtorica: **Iva Gerl**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Avtorica: **Liza Berlič**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Deklica, ki se je bala živali

Nekoč, predavnimi časi je živela deklica, ki se je na smrt bala živali.

Nekega dne se je šla igrati in je srečala grdo, kosmato in majhno žival. Bila je miška. Deklica se je na smrt prestrašila in splezala na drevo. Miška se začela smejati. Potem je prišla mačka. Miška se je prestrašila in splezala na prvo vejo. Deklica pa na drugo. Mačka se je začela smejati.

Potem je prilajal pes. Mačka se je prestrašila in je splezala na prvo vejo, miška na drugo, deklica pa na tretjo. Pes je začel lajati. Potem je nekaj časa stal pod drevesom in prikazal se je lev. Pes se je prestrašil in je splezal na prvo vejo, mačka na drugo, miška na tretjo vejo in deklica na četrto vejo. Lev se je začel močno smejati. Tako zelo močno, da je prišel slon. Lev se je ustrašil in je splezal na prvo vejo, pes na drugo vejo, mačka na tretjo vejo, miška na četrto vejo. Deklica je plezala in plezala in je ugotovila, da je konec drevesa. Potem je prišel njen očka in je enkrat butnil z nogo ob tla in lev je splezal s prve veje, pes z druge veje, mačka s tretje veje, miška s četrte veje in k deklici so po zraku prileteli baloni iz zabavišnega parka. Deklica je enega ujela, potem še enega in še enega. Ujela je tri balone in poletela z drevesa. Poletela je naravnost v očkov roke.

Potem se deklica ni več bala živali.

Avtor: **Anej Slana**, 2. a

Mentorica: Sonja Plajnšek

Avtorica: **Ana Doleček**, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Avtorica: **Frida Dimovska**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Avtor: **Matija Verdenik**, 6. b
Mentorica: Sonja Pišek

Roki

Imam psička Rokija. Kupili smo ga v Šmarju pri Andreji. Star je eno leto. Je pasma bigel.

Roki rad hodi na sprehode in rad se igra. Velikokrat zleze v mojo posteljo in tam zaspi.

Je konzerve, pašteto, najrajši ima sveže kosti. Briketov ne mara. Poje jih le, če je zelo lačen. Vesel sem, ko ga lahko peljem na sprehod in ko z mano spi v moji postelji.

Avtor: **Žan Korez**, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

Avtorica: **Naja Čuš**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Dobila sem psa

Že zelo dolgo sem si želela psa. Mami in ati sta na internetu videla oglas, da prodajajo tri majhne shih tzuje. Rekla sta, da jih bomo odšli pogledat naslednji dan.

Naslednjega dne nisem mogla dočakati, saj se tako veselila. Ko smo se zvečer odpravljali spat, sem razmišljala, kako bo psu ime in kakšen bo.

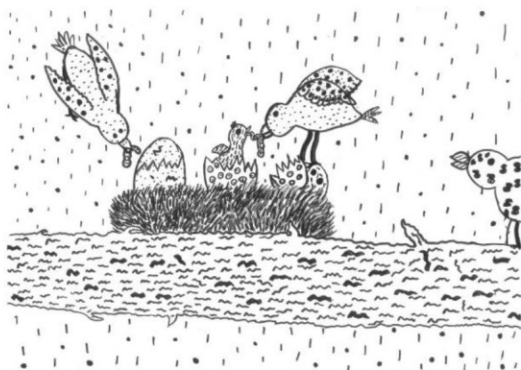
Naslednji dan smo jih šli pogledat. Najprej sem zagledala sedem velikih shih tzujev, nato pa še enega majhnega, ki se je skrival pod sedežno. Vprašala sem, če ga lahko pogledam. Dovolili so, zato sem ga dvignila in se z njim usedla na stol. Malo sem ga božala in vprašala, kako mu je ime. Povedali so mi, da je samička po imenu Aya. Rekla sem, da je to zelo lepo ime. Starši so me vprašali, če bi jo rada imela. Seveda sem rekla ja. Vzeli smo jo, se zahvalili, poslovili in odšli. Ko smo se vozili smo se odločili, da ji ne bomo spremenili imena in da bo ostala Aya. Ustavili smo se še v trgovini in kupili brikete, posteljo in igračko. Nato smo se odpeljali domov. Doma smo ji dali hrano in se z njo malo igrali. Ker je bila še majhna, se je utrudila in zaspala. Naslednji dan smo jo prvič nesli pokazat v gostilno, kjer delata moja mami in ati. Vsi so bili zelo veseli, Aya pa je bila zaspala, zato smo jo nesli v pisarno, kjer je takoj zaspala. Mami sem vprašala, zakaj smo jo kupili, če pa samo spi. Razložila mi je, da je še majhna in potrebuje počitek. Bila sem še majhna, zato tega nisem razumela.

Aya je postajala večja in vedno manj je spala. Še naprej smo skrbeli zanjo in nikoli je nikomur ne bi dala.

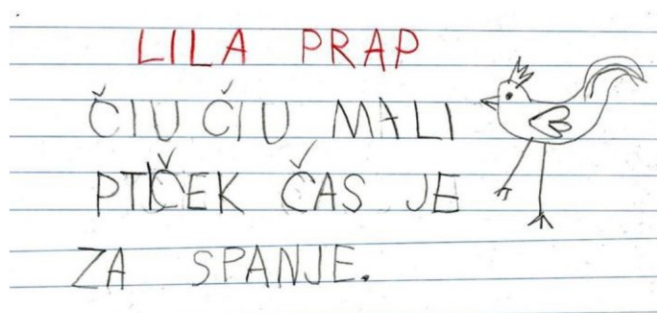
Avtorica: **Kiara Šegula**, 5. b

Mentorica: Marta Skrbinšek

Avtorica: **Maša Horvat**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Avtorica: **Suela Karameta**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Izgubljena muca

Nekoč je živel kuža, ki se je rad potikal po gozdu. Tako je nekega dne srečal muco, ki se je v gozdu izgubila. Odločil se je, da ji bo pomagal. Šla sta po gozdni poti naprej. V gozdu je bilo veliko lisic, jazbecov in veveric. V krošnjah pa je bilo veliko žira, želodov in lešnikov.

Kuža je videl duplo in vprašal muco: »Je to tvoj dom, muca?«

»Nisem sova, da bi živela v tem duplu,« mu je odgovorila muca.

Šla sta naprej in kuža je videl brlog in spet vprašal muco: »Je to tvoj dom?«

Muca je odgovorila: »Nisem lisica, da bi živela v tem brlogu.«

Šla sta naprej in kuža je videl krtino in vprašal: »Muca, je to tvoj dom?«

»Nisem krt, da bi živela v krtini.«

Končno sta našla pot iz gozda. Muca je zagledala oranžen blok in veselo vzkliknila: »To je moj dom! Končno sva ga našla! Juhuhu, kako sem srečna.«

S kužkom sta se objela in od veselja zaplesala. Naenkrat pa je muca začela močno jokati, ker se je spomnila, da ne ve v katerem nadstropju stanuje. Kuža ji je predlagal, naj se spomni, kaj ima na balkonu. Muca ve, da ima nadstropje,

Muca povabi kužka na kakav in piškote. V mucini dnevni sobi se sladkاتا, klepetata in poslušata pesmice iz CD-ja Maček Muri.

Ko se je zvečerilo, se je kuža počasi začel odpravljati domov. Muca se je kužku zahvalila za pomoč in rekla: »Oprosti, če sem bila malo neprijazna, ampak bala sem se te, ker te nisem poznala in skrbelo me je, če mi boš res pomagal. Hvala ti še enkrat. Danes sem dobila novega prijatelja. Če ti bo kdaj dolgčas, se lahko prideš k meni igrati. Lahko pa prideš kar jutri.«

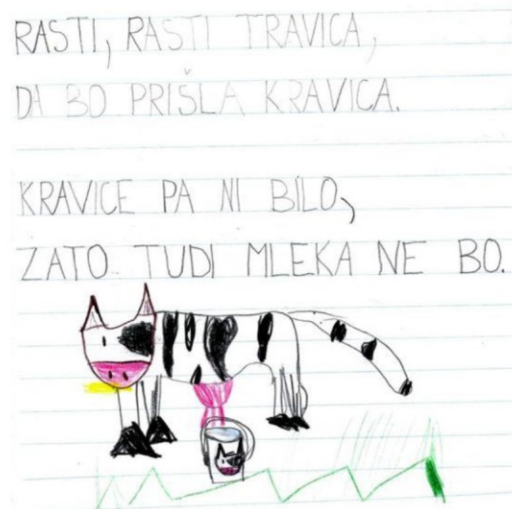
Kuža se je poslovil.

Muca je bila vesela, da se je dan, ki se ni preveč dobro začel, tako lepo končal. Komaj je čakala naslednjega dne, da svoje dogodivščine opiše mačjim prijateljem. Upala je, da jo naslednji dan obišče njen nov prijatelj, njen rešitelj, kuža.

V svoji košari se je zvila v klobčič in razmišljala, kako je preživela dan.

Avtorica: **Zarja Palir**, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

kjer stanuje na balkonu rdeče rože in tako najdeti mucin dom.

Avtorica: **Iva Belšak**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Avtor: **Taj Tijan Cvetko Prejac**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Moja muca Lili

Doma imam muco Lili. Je siva in tigrasta. Rada se igra in se carta.

Ima veliko igrač. Miške na vrvici, trakove, žogice... Najraje ima žogico s perjem, ki se meče. Skače v zrak, da jo ujame.

Je posebne brikete. Ima jih v vijolični posodici.

Lili imamo vsi zelo radi.

Avtorica: **Gea Palir**, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

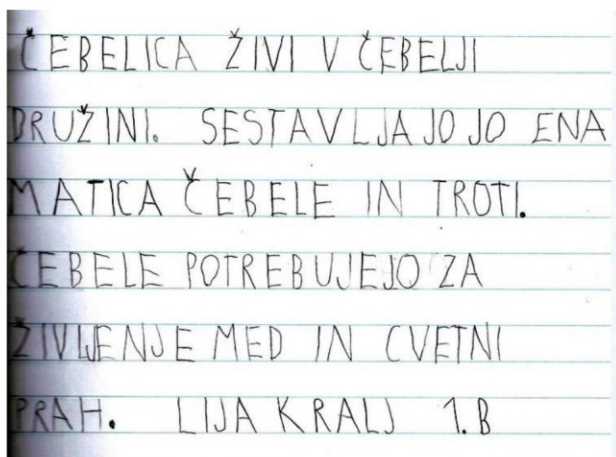
IZGUBLJENA MUCA

U ponedeljku se je izgubila muca.
Je tigraste barve. Oglašal se ma ime Roki.
Je ga majdete poklicite na to številko (123 040 535)

Lana Imigec 3.A

Mentorica: Silva Forštnarič

Mentorica: Nataša Vauda

Avtorica: **Maša Kosec**, 1. b
Mentorica: Nataša Vauda

Muca sneda

Nekoč, pred davnimi časi, je živela lepa muca. Ampak to ni bila navadna muca. Vse muce jedo mačje piškotke in konzerve, ampak tale muca pa je bila res nekaj posebnega. Kajti tale muca ni jedla teh mačjih prigrizkov, ona je jedla sladice in sladkarije. Oh, čokoladni keksi so bili najboljši.

Kadarkoli so ji ljudje dali mačjo konzervo, je najprej povohala, potem obliznila in na koncu porinila vstran od sebe. Vedno je šla v slaščičarno krast sladice, zato je postala zelo debela. Nihče je ni hotel imeti za hišnega ljubljénčka, saj je bila preveč debela.

Neki fant, po imenu Jaka, pa si je tako močno želel imeti muco. Zato ga je mama odpeljala v mesto, naj si poišče mačko. V mestu je bilo veliko izgubljenih mačk. Ko je prišel domov, ga je mama vprašala, če je našel svojega ljubljénčka. Jaka je veselo odgovoril, da je in da ji bo ime muca Sneda. Ko je mama zagledala tole debelo mačko, je rekla, da jo bo sam kopal, sam hranil in vodil na sprehode. Jaka je sprejel vsa ta dela in odšel v svojo sobo z muco Snedo. Bil je že mrak, zato se je Jaka odpravil spat, saj je naslednje jutro moral v šolo. Ponoči, ko pa so vsi spali, pa je muca Sneda odšla v slaščičarno ukrasti nekaj sladice. Bilo je že jutro in Jaka je moral v šolo. Ko je na avtobusni postaji čakal avtobus, se je spomnil, da še ni videl muce Snede. Hitro je šel domov in pogledal, kje je. Nikjer je ni našel. Hitro je stekel na drugi avtobus in se odpeljal v šolo. V šoli je bil živčen, saj ni vedel, kje je muca Sneda.

Muca pa je ugotovila, da je njen pravi dom v slaščičarni. Ko jo je Jaka našel, je bil zelo vesel in jo je odpeljal domov. Bil je čas za kosilo. Dal ji je prigrizke za mačke, a je muca Sneda porinila posodo vstran od sebe. Potem pa ji je Jaka dal jabolko, a jo je najprej povohala, potem obliznila in nazadnje okusila, kako dober okus ima sadje in zelenjava.

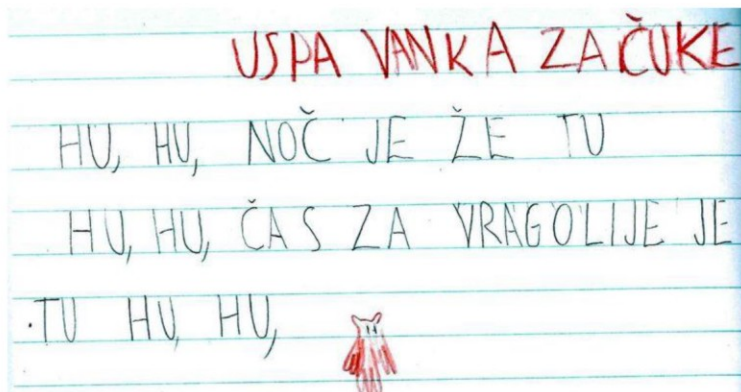
Tako je tole jedla vsaki dan in tako več ni bila debela, ampak je bila prava damica oziroma manekenka. Zdaj jo najdemo v vrtnariji, na vrtu in v sadovnjaku.

Avtorica: **Katja Pečar**, 5. a

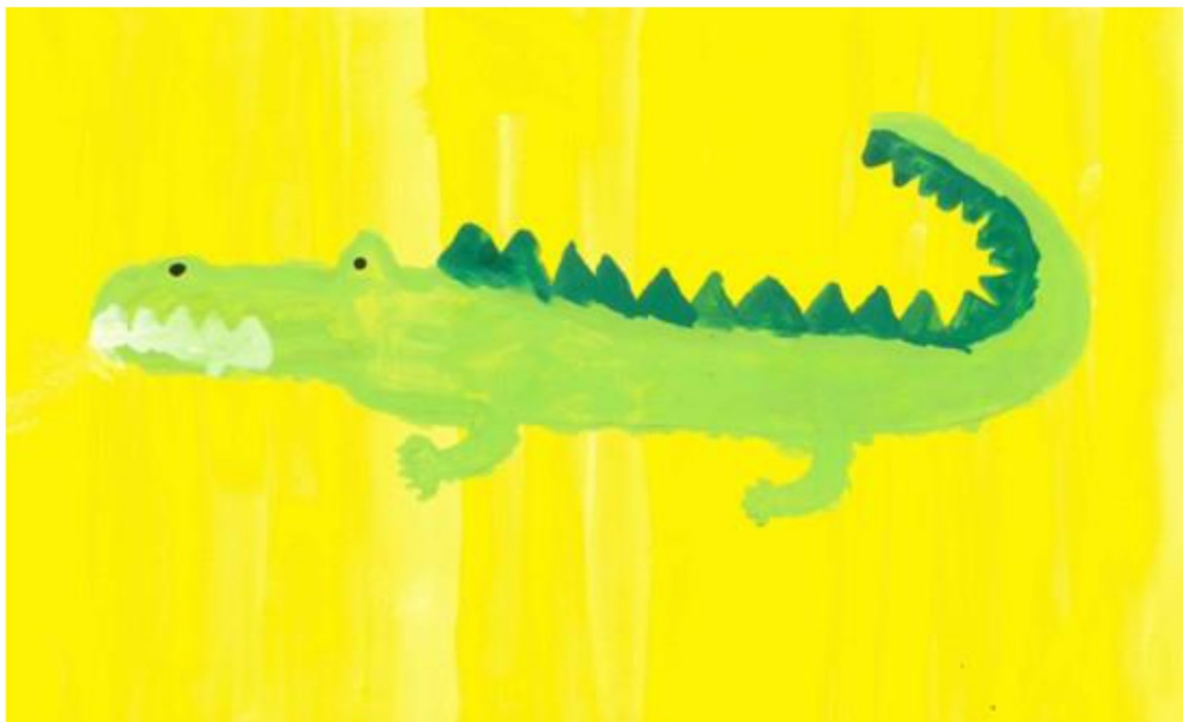
Mentorica: Irena Golob

Avtorica: **Suela Karameta**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Avtorica: **Lili Pacher**, 1. a
Mentorica: Dunja Stošič

Avtor: **Jan Križan**, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec